

*Školní časopis je sestaven z prací žáků ZŠ ve Vidči
Duben 1996*

O SMUTNÉM MOTÝLKOVÍ

" Je tu jaro !" radoval se malý motýlek, který se právě vykuklil. Chtěl se hned prolétnout, ale maminka mu radila: " Jen se mě dobře drž! Z pohádky utekla zlá obluda Pidižmůra."

" Jen se neboj, maminko ! Trochu se proletím a hned se vrátím."

Zamával mamince a už letěl. Objevoval a poznával svět. Náhle se za ním začaly ozývat divné zvuky: " Dus, chrup, chrup. Copak tu nenajdu nic k snědku?" Motýlek se polekal, ale utéci už nestačil. Zlá Pidižmůra ho stačila chytit do svých spárů. Protože motýlek moc plakal, začala si ho blíže prohlížet. Zářil barvami, ale byl velmi hubený. Pomyslela si, že ho musí napřed vykrmit, jak to dělávala baba Jaga. Ukryla ho proto pod keř, kam mu přinášela různobarevné kvítky. Motýlek často plakával, vzpomínal na sňoži maminku, nejedl a nejedl.

Maminka na něj dlouho čekala a vzdychala: " Ach, jo." Pak se vydala synka hledat. Létala z palouku na palouk, z kvítka na kvítek. Tu zaslechla slabounké volání: " Áach, bébébébé.." Poznala hlásek svého motýlka a slétla pod keř. Když se dozvěděla, kdo motýlka vězní, hned vyletěla hledat čarovná kvítka a začala sbírat prášek z jejich květu. Pak poradila synkovi, aby tento prášek, který uspává, nasypal ráno Pidižmůře do kávy.

Ta se druhý den ráno napila kávy, svalila se do trávy a začala moc chrápat: " Chrrrrr..."

Když chrápání uslyšela maminka, okamžitě vyletěla pro svého synka. Motýlek už dávno věděl, jak špatně udělal, když maminku neposlechl.

Motýlci, dávejte si pozor na zlé obry!

E. Benešová, 5.tř.

HONIČKA

Muška letí ulicí,
komár za ní s palicí.
Nevěsta s ženichem
spěchají s kožichem.
Do kožichu muška vlétla
a komára zcela spletla.
Štípl proto ženicha.
Kam? No přece do břicha.

Š. Jurčová, 5.tř.

Sluníčko mám pěkně svítí
na náš malý domeček,
před domečkem kupa dětí
sadí hezký stromeček.
Jeden kope, druhý rovná,
vyroste nám velký strom,
na stromě pak trhat budem
hrušky velké jako slon.

T.Kolíbal, 1.tř.

Malé slůně

Je jedna slonice
a ta žije v Africe.
Má malé slůně
a to stále stůně.
Ono si chce pořád hrát,
ale musí chodit spát.
Když bývá velmi ospalé,
ve sloní škole je nedbalé.
A to se mamince nelíbí,
a proto slůně jí slíbí,
že bude choditi spát,
aby si mohlo i hrát.

H. Mikulenková, 5.tř.

Polámal se mraveneček

Polámal se mraveneček,
není to nic hrozného.
Třikrát denně pikovítek
udělá z něj zdravého.
Mraveneček už je zdravý,
ani modřina na těle.
A náš mraveneček hravý,
poskakuje vesele.
/pikovit - vitamín /

H.Neřádová, 4.tř.

Chutě

Pejsek má chuť na kostičku
a kočička na myšičku.
Myšička utíká před kočkou
a kluci se cpou vánočkou.
Tu pes udělal řap,
kočce myšičku chňap.
Aby i on měl dost,
dostal ohryzat kost.

M.Kněblová, 2.tř.

Bačkory

Karel běžel ze školy,
zapomněl tam bačkory.
Bačkory za ním utíkaly,
do tramvaje naskákaly.
Našla je tam tetička,
měla v kapse vajíčka.
Vajíčka sice rozbila,
ale bačkory vrátila.

M.Mičkalová, 7.tř.

O KLUKOVI A SKATEBOARDU

Malý kluk dostal na Vánoce skateboard. Doma se na něm učil jezdit. Přišlo jaro, roztál snív. A kluk si šel vyzkoušet, co už umí. Ale při jízdě mu vjelo do protisměru auto a chlapec měl štěstí, že před ním uskočil. Auto vjelo na skateboard a ten se zlomil. Ještě že se nic nestalo chlapci.

O. Heryán, 3.tř.

P. Urbánek, 1.tř.

Král na duďy hrál,
protože je bál.
A princezna na čelo,
aby bylo veselo.

J. Telecký, 2.tř.

V. Kulišťáková, 1.tř.

KAREL NEŘÁD ADĚLET.

K. Neřád, 1. tř.

Židle a vidle

Byly jednou židle,
které snědly vidle.
A ty židle židličky
uřízly si prstíčky.

M. Poláček, 2. tř.

TOM ENDO JERRY
BYL JEDNOU
SEMENOVA JEDENY JAK A TER
JERRY VYLEL JERRY. JEDNOU
OPATRNĚ KRAČEK LEDNICE
ABY SI VZAL KOUSEK SYRA
ALE JAK SE SNAŽIL
OTEVŘÍT LEDNICI RUKA
MU UKLOUZLA ON SPADL
NA ZVONEC A PŘÍBĚHU
JE KONEC.

J. Kadlubiec, 1. tř.

P. Jochcová, 5. tř.

JAK SE NA KUTISKÁCH BLÝSKALO

Krásného slunečného dne jsme se vypravili na procházku po Kutiskách. Tu jsme uviděli, jak se nad mostem snášejí malé i velké blesky. Když jsme postoupili blíž, viděli jsme, jak skřítek vytahuje ze země hrnec zlata. Spatřil nás a povídal: "Co jste viděli, nesmíte nikomu říct, jinak se z vás stane napůl zvíře a napůl člověk."

Ale jeden z nás se neudržel a řekl to svému kamarádovi. Co se dělo? Spodní část jeho těla se začala měnit ve zvířecí. Jeho nová srst i drápy nás polekaly. Znovu jsme na Kutiskách vyhledali skřítku a přinesli mu, co si přál. Kost vyhrabanou pod dutým stromem a klíček, co jsme vyhrabali pod branou na Hradisku. Skřítek vše přijal a s blýsknutím zmizel.

Z našeho kamaráda se zase stal normální kluk a my jsme na blýskání na Kutiskách ještě nezapomněli.

T. Cáb, P. Mičkalová,
B. Nejezchlebová, 6. tř.

VIDČE

Vesnice Vidče je malé, ale krásné místo na severní Moravě. Leží mezi vysokými jehličnatými lesy, stráněmi a kopci. Kouzelný a líbezný kraj, kde příroda nešetřila svými dary. Bohatě tu voní les a na lukách můžeme cítit rozkvetlou mateřídoušku i heřmánek.

Ze všech kopců uvidíme uprostřed Viče věž kostelíčka. Naproti němu je škola, do které chodil před pětatřiceti lety i můj tatínek. Blízko školy jsou prodejny s textilem, potravinami a dalším zbožím.

Na kopci Hradisku, který se tyčí nad vesnicí, se nachází zřícenina starého hradu. Okolo ní se rozkládá lesík. Vesnicí protéká potok s malebným jménem Maretka.

Kdybych se narodila v Praze, či v jiném městě, nevydržela bych tam. Chyběly by mi lesy, zvířátka, ptačí zpěv, vůně přírody. Postrádala bych to, co nacházím tady doma, ve Vidči.

I. Mičkalová, 6.tř.

Cestování v BUDOUCNOSTI

Jeden bohatý a chytrý pán, který se jmenoval Šušulekarata, vymyslel nový model vozidla, kterému dal jméno Trakaule. Tento název je zvláštní tím, že je v něm ukryt faktor, letadlo a auto.

Teprve později se Šušulekarata rozhodl, že Trakaule sestaví. Tak se dal do díla. Po několika letech byl hotov a vydal se na svou první cestu. Vozidlo přešlo přes čerstvě zorané pole, vznášelo se nad lesy a přehradami, uhánělo po osmiproudé poschodové dálnici. Jelo stále rychleji a rychleji. Vynálezce se katalpuloval, protože poznal, že Trakaule má nad ním větší moc, než si myslel. Vozidlo se zatím nevládaně vznášelo stále výš a dál. Po vyčerpání paliva skončilo někde na dně oceánu.

Šušulekarata tedy znovu přemýšlel, jak vyrobit ještě lepší a dokonalejší model. Podařilo se mu to a od té doby se Trakaule vyrábějí pořád.

Vynález Šušulekaraty se stal nejvýhodnějším a nejoblíbenějším dopravním prostředkem na konci 3. tisíciletí.

J. Pospěchová,

R. Kopecká, 5. tř.

PROMĚNY

V úterní hodině přírodopisu jsme se učili o žížale. Vtom se venku zablesklo a Honza se proměnil v žížalu. Pepa, který seděl vedle něho, vykřikl: "Pomoóc, žížala !" A sám se proměnil v kosa. Žížala před ním chtěla utéct, ale on ji přesto sezobl. Tu ho začalo bolet břicho, ve kterém ho lechtala žížala. Seděl na okně, poskakoval a kýchl. Žížala mu přitom vyletěla z břicha. Jen co byla zpět na tvrdé zemi, zablesklo se znovu. Zase tu seděli Honza a Pepa. A vůbec nám nevěřili, že chtěl Pepa Honzu sezobnout.

I.Mičkalová,L.Mičkalová,6.tř.

JARO

Zvonečky sněženek klubou se z hlíny,
hlásí nám jaro,
je konec zimy.
Zahrádka bělá se od sněhu, od kvítí,
jaro je tady,
sluníčko už svítí.
Zahřívá kytičky,
taje už smích,
na loukách zaznívá veselý smích.
Tráva se zelená,
stromy už pukají,
z modravé oblohy mráčky nám mávají.
Sluníčko našlo od brány klíč,
jaro je tady,
zima je pryč.

L.Mikulenková,5.tř.

/ s maminkou /

PES

Míša je bezva pes,
zrovna do boudy vlez.
Hlídá zahradu i dům
proti lstivým zlodějům.

D.Holišová,6.tř.

TUČŇÁCI

Na severním pólu
drží tučňáci spolu.
Velkou zimu přečkají,
ve sněhu si hajají.

K.Neřád,1.tř.

MALÁ MICKA

Malá kočka Micinka,
každé ráno zacinká.
cinky linky, cinky linky,
rozkvétají kopretinky.

Naše kočka Micinka
je velice malinká.
Skáče pořád sem a tam,
už ji nikdy nechytám.

H. Smutková, 4. tř.

SLUNÍČKO

Když zajde poslední hvězdička,
nastane vstávání sluníčka.
Rozzáří svá očka po kraji,
venku si ptáčekové zpívají.

H. Vaculínová, 6. tř.

VRBA

Sedí shrbená stařena u potůčku,
kluci z ní dělají píšťaličku.
Když si spolu zapískají,
jaro ve vsi uvítají.
Jaro už k nám přivolali,
na píšťalku zapískali,
že jaro už je tu,
utíkejme k potoku.

B. Nejezchlebová, 6. tř.

Koza nešla na zmrzlinu,
radši jedla zeleninu.
Když to děti viděly,
dostaly chuť na zelí.

Š. Jurčová, 5. tř.

PEJSEK A KOČIČKA

Pejsek sedává u domu,
nepodá packu kdekomu.
Hlídá dům i zahradu,
i když nemá náladu.
Štěká, štěká, štěká,
kočce myši leká.

Kočička na prahu sedí,
smutně do trávy hledí.
Myšky jí utekly do díry,
myšák ukázal jen kníry.
Neštěkej, pejsku, chvíličku,
mezlob tu naši kočičku.

H. Vaculínová, 6.tř.

SOBOTNÍ ODPOLEDNE

Poté, když se najíme, musíme tradičně umývat nádobí. Pustíme si rádio a chvílku posloucháme a relaxujeme. Ovšem z odpočinku nás vyruší rodiče, kteří by již rádi viděli vysátý koberec a poklizená naše zvířátka. Těmi se rozumí křečci, kočka a králíci - všechno, co má hlad. Také náš kotel by si smlsnul na uhlí a na dříví, takže musíme mu rovněž pos^ul^užit. Když jsou všichni spokojení, jdeme ven. Vezmeme si sáně, boby, igelitové pytle, lyže a uháníme na kopec. Jezdíme jako tradičně vlivem gravitace dolů. Je to také zábavnější. Jakmile nás zimní radovánky omrzí, jdeme domů. Nasvačíme se a zůstáváme ve společnosti našich pomůcek ke stvoření dalšího čísla časopisu Popelnice. Schyluje se k večeru. Zbytek dne strávíme při pořadech v televizi.

P. Liška, T. Bortl,
V. Prchal, 8.tř.

Žáci NAPSALI

...pod nosem má usměvavá ústa a klapaté uši...
...Kdo byl Tutanchámon? Asi banánovník....
...voda roztála a zůstal led...

???

Ilustrace ke knize M. Zinnerové Indiáni z Větrova

V. Urban, 5.tř.

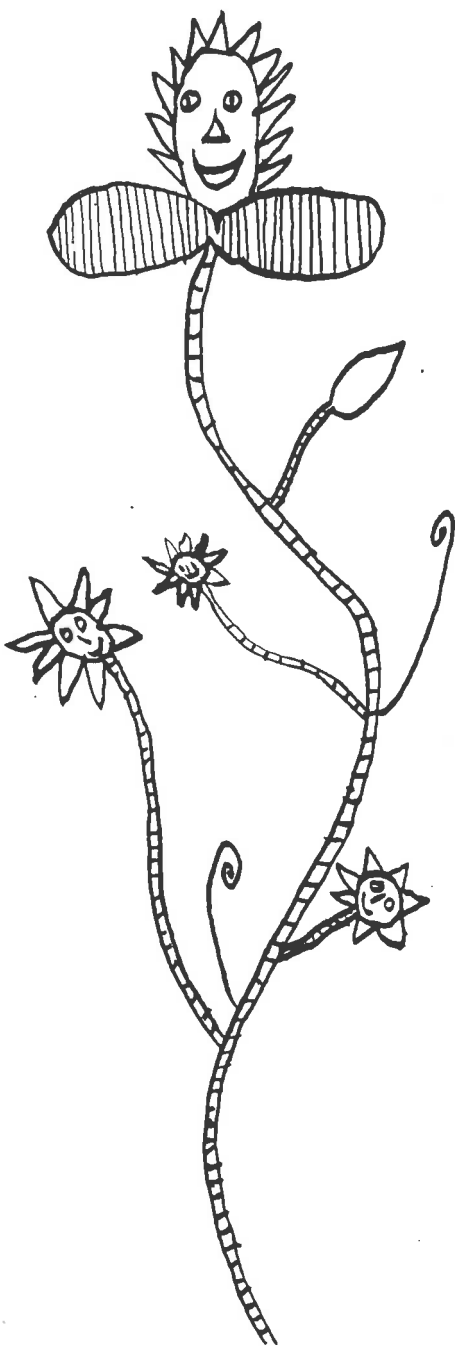
USPÁVANKA PRO MÍŠU

Dneska to byl krásný den,
zítra půjdem zase ven.
Dostavíme z písku hrad,
v němž žije princ,
který je stále mlád.
Vypil totiž trošku živé vody,
zdlal velikánské schody.

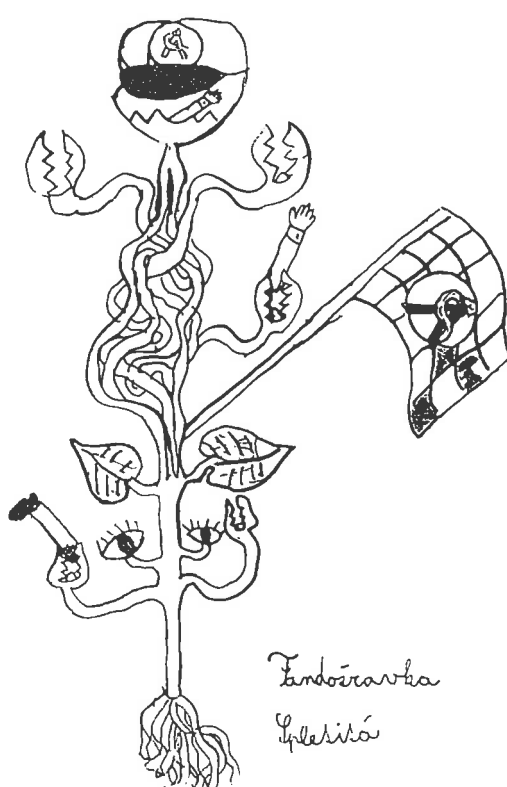
Zlatovláska - krásná panna,
na pěšinku učesaná,
princi se hned zalíbí.
Poznává v ní milou svoji,
svatba velká se vystrojí.
Na hostině jedli karbanátky,
honem utíkejme do pohádky.

V pohádce budou šťastni všichni.
A když ne ?
Zavři očka a hezky ztichni,
musíš přece spát,
sny budou se ti zdát.

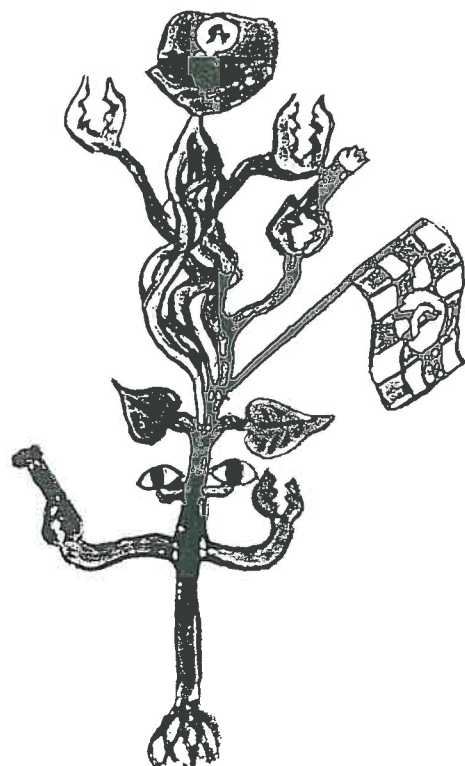
H.Kněblová, 4.tř.

M.Bortlová, 5.tř.

Zdobovanka
Glešivá

V.Urban, 5.tř.

VÝHRA

Petra vstala v šest hodin. Ano, dnes byl velký den. Měla jet poprvé parkur. Rychle se nasnídala, umyla a převlékla a už běžela do garáže, kde měla ustájeného svého železného koně - kolo. Rychle šlapala do pedálů. Jarní vzduch ji něžně ovíval a nikde už nebyla po panování paní Zimy ani památka. Tráva se zelenala a slunce pěkně svítilo.

Dojela na jízdárnu a vydala se do stáje. Všude byl takový zmatek. Trenéři dávali rady svým jezdcům, kolem se hemžilo plno lidí, koně nervózně podupávali a hlasitě řehtali. V posledním boxu stála její nejmilejší kobyłka Kometa. U ní stál pan Novotný / ředitel jízdárny a trenér / a ještě pár jezdců.

"Dobrý den," pozdravila Petra, když přišla blíž. "No konečně," usmál se ředitel, "už jsem myslel, že nepřijdeš. Zrovna rozdělujeme koně na parkur. Vezmeš si Granáta."

Kometu dostala kamarádka Lenka a Petra šla do boxu ke Granátovi. Měla z vysokého, ušlechtilého teplokrevníka strach. Vyčistila ho, dala mu napít a potom se převlékla do jezdeckého.

...

V jednu hodinu začal závod. Granát už byl klidnější. Lenka s Kometou dojela do cíle s osmi trestnými body. Z amplionů se ozvalo: "A teď vjíždí na kolbiště Petra Janebová na koni Granát."

Petra pobídla koně vpřed. Pozdravila rozhodčí a nacválala na první skok. Bála se, že všechno zkazí. Že spadne, nebo se vymáchá na vodním příkopu. Cítila, že má kolena měkká jako houba namočená ve vodě. Bylo jí zle a v hlavě se jí mísily všechny pocity najednou.

První skok. Hop! Potom druhý a vodní příkop a další dva oxery. To všechno zvládl granát sám. Celou tu dobu se snažila Petra hřebci nepřekážet. Teď musí ukázat, že umí dobře vést koně.

Hřelec plavně přeskakoval jednu překážku za druhou, jako kdyby to pro něho nic neznamenal. Poslední stacionáta a už rychlými skoky uháněli k cíli. Petra vyhrála díky skvělému koni. Tak se ho vždy bála a teď je to její nejlepší přítel.

Netušila, že jejich kariéra teprve začíná.

J. Martinková, 7.tř.

KLÍČ

Našla jsem dnes k jaru klíč,
jmenuje se petrklíč.
Seděl si tam za domem,
v blátě, v trávě pod stromem.
Ráda bych ho utrhla,
noha mi však uklouzla.
Roste si tam v trávě,
vítá jaro usměvavě.

L. Švajdová, 2. tř.

ZIMA

Zima , zima dlouhá je,
všude samé závěje.

Sněženka už vykukuje,
nad hlavou jí vítr duje.
Na lístečky padá déšť
a já si přeji slunko též.

Z. Neřádová, 2. tř.

KOZA LÍZA

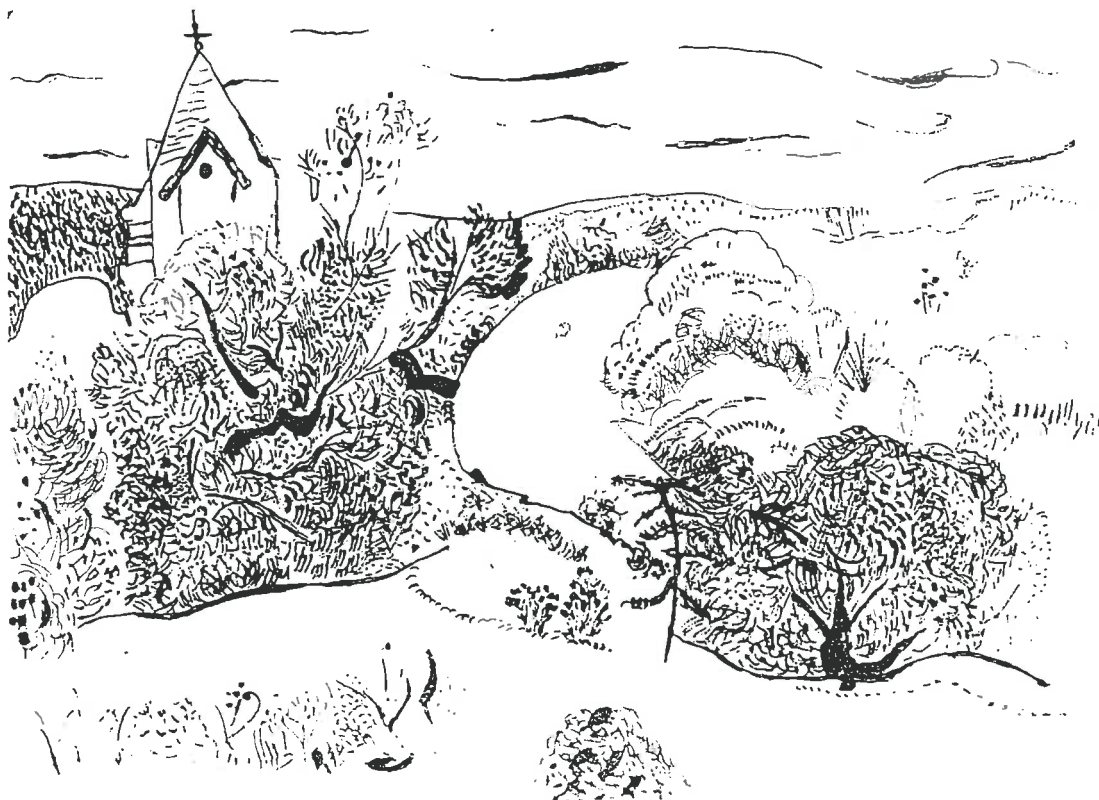
Malá koza Lízinka
každé jaro praví:
Na to , že jsem malinká,
mám moc dobré zdraví.

P. Smutková, 2. tř.

Jahoda

Na naší zahrádce roste jahoda,
bude velká,
když bude pohoda.
Pak si na ní pochutnáme.
Ta je dobrá !
Zavoláme.

J. Karasová, 2. tř.

H. Mikulenková, 5. tř.

VEČEŘE

Skáče vrabec po ulici,
vrána na něj vřeští,
jestli oběd nesežene,
umře hlady v dešti.

Z díry leze žížala,
vrabec zpívá tralala.
Dříve než se zešeří,
vrabec zblajzne večeři.

Když večeři spapal,
ve hnízdě pak chrápal.
Ráno vítal nový den,
zazpíval i nám dětem.

D.Kněblová, 6.tř.

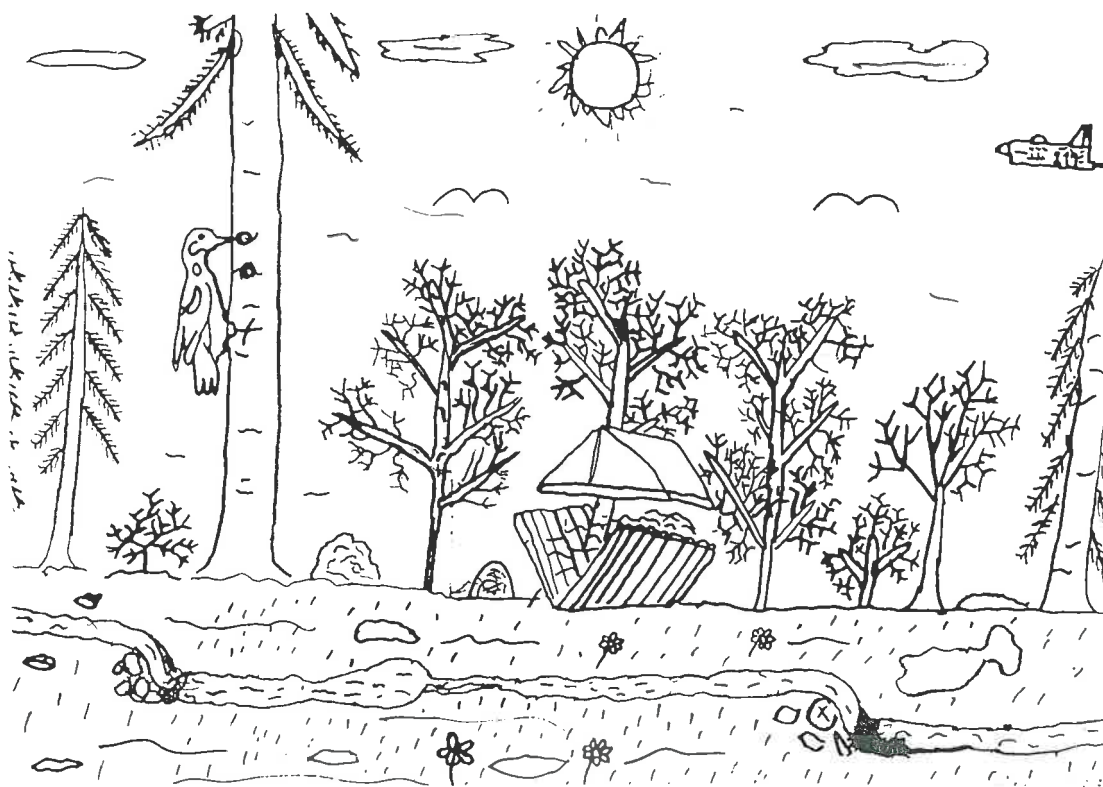

D.Šimčíková, 5.tř.

PAVOUK A VČELKA

Sluníčko vítalo nový den. Když spadla rosa, probudil se pavouk a s ním i celá paseka. Malá včelka letěla kolem pavoučí sítě a chytila se do ní. Pavouk se k ní přiblížil a chystal se ji sníst. Ale vyrušil ho jeho kamarád pavouk křížák. Začali si povídat a pavouk na včelíčku zapomněl. Ta mu mezitím utekla a spěchala opylovat kvítka.

P.Hromadová, 3.tř.

D. Vávra, 5. tř.

RADHOŠŤ

Radhošť v modrém oparu do výše se vzpíná.

Tato hora kamenná
není jak žádná jiná.

Jeskyně jeho tajemné
pověstmi opředené,
skrývají se v kamení,
jež nad nimi se klene.

V zimě Radhošť spočívá pod sněhem zavalený
a v létě se zas zelená listím obalený.

Radhošť spatřit můžeme i z okolních kopců malých
a na vrchu jednu kapličku
a sochu dvou světců zcestovalých.

J. Hanáček, 7. tř.

Otázka pro vás:

Čí socha stojí na Radhošti ?

HÁDANKY

1/ Je to kvádr barevný,
často velmi čiperný.
Vědomosti dává hned,
líbí se nám napohled.
Většinou ho doma máme,
každý den ho zapínáme.
Spatříme v něm hodně věcí,
připadají nám jak v kleci.
Co je to?

P. Zetek, 6. tř.

4/ Má to chlupy
sem tam bílé,
je to zvíře roztomilé.
A když mívá hlad,
dá si myši rád.

H. Vaculínová, 6. tř.

6/ Na mezi to sedává,
při sluníčku uzrává.
Červená se, červená se,
v dětské puse ocitá se.
Labužník si pochutnával
a očkama pomrkával.

M. Chumchalová, 6. tř.

7/ Když večer slunce chodí spát,
vyjde na oblohu rád.
Co je to?

8/ Protože u nás nežije,
poznáte, děti, co to je?
Je to pěkný pták,
co má černý frak.

R. Pečiva, 6. tř.

2/ Černá stěna mračí se,
žáček úní třepe se,
učitelka přikazuje,
na ni prstem ukazuje.

3/ Velký oblouk pod mraky,
upíráme naň zraky.
Barev těch tam mnoho září,
sluníčku se v dešti daří.

I. Fojtíková, 6. tř.

5/ Sládně na jazyku dětem,
loučí se s okolním světem.
Děti to lízají,
hezky si mlsají.
Řekněte, copak to je,
co děti tak přitahuje?

J. Jurča, 6. tř.

9/ Panáček sedí v trní,
bříško má plné zrní.
Kabátek má červený,
v čaji bude svařený.

V. Vaculínová, 6. tř.

/ mēsic, tučňák, šipínka
, konoc, jahoda,
televize, tabule, duha,

/ řešení :

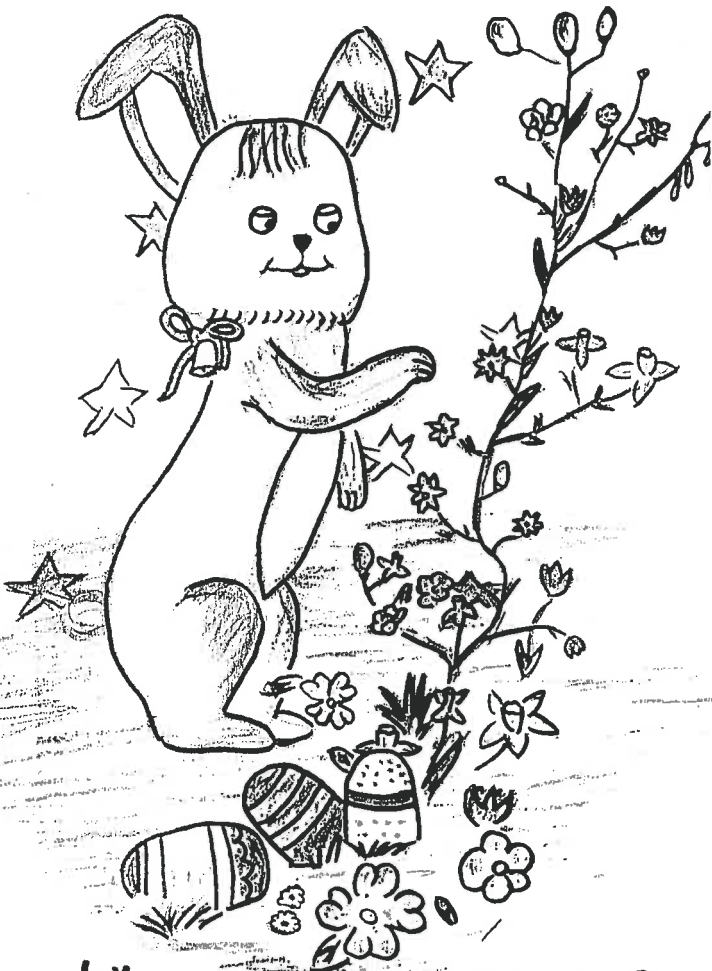
K. Kolíbalová, 1. tř.

L. Švajda, 1. tř.

J. Herma, 1. tř.

Návrhy žáků 6. třídy
na přebaly knih

ZAJÍČKOVY VELIKONOČNÍ
PŘÍBĚHY

JOSEF JURČA

Pojďte si hrát s panem
malířem Janem Zrzavým

/ zpráva /

Výstavu, která se konala v zámku ve Valašském Meziříčí, jsme navštívili v pátek 19.dubna. Díky netradičnímu pojetí výstavy jsme si prohlédli nejenom kopie Zrzavého děl, ale přiblížili jsme si je i formou hry, např. kreslením do písku, skládáním částí obrazů, hrou s výtvarným dílem. I my jsme mohli na výstavě něco vyhrát, což se podařilo žákovi 6. tř. naší školy P. Fuskovi. Nám se výstava moc líbila a myslíme si, že zaujala všechny děti, které ji navštívily.

V.Prchal, L.Bušová, 8.tř.

Tajenka:

literární dílo, které chronologicky zachycuje jednotlivé události

1. Erbenovo dílo
2. jméno herce Hrušínského
3. PřemyslI. a II.
4. autor Malostranských povídek
5. židovský stát
6. staročeský kronikář
7. tropické ovoce

1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							
7.							

L.Fusková, 7.tř.

SKRÝVAČKY / země světa /

Mládež tančí na parketu.

Autobus a auto se předjížděly vzájemně na dálnici.

Můj kamarád Petr uskočil před padajícím prknem.

Neznámá dívka nad aster záhonem se skláněla.

Doper už to prádlo, ať můžeme jít.

Na svačinu si dali tvarůžky a moc si pochutnali.

P.Hasalík, D.Vičan. 7. tř.

POČÍTÁNÍ SE SLOVY

zloděj-zlo=

kravata-vata=

kal+lhoty=

motýl-týl+rak+´=

chlapec- pec+dno=

sedmikráska-sedmi=

petr+klíč=

mrakodrap-mrak-odra+rak=

klavír-vír+dno=

kolotoč-toč=

I.Fejtíková, 6. tř.

DOPLŇOVAČKA / zvíře /

1. mečící zvíře

2. hloupé zvíře

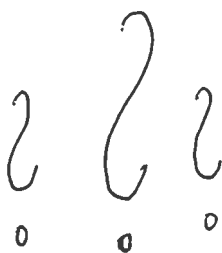
3. část hlavy

4. dopravní prostředek

5. část hmoty

1.				
2.				
3.				
4.				
5.				

J.Rajnochová, 5. tř.

/ Čína, USA, Rusko, Kanada, Peru, Litva /
děj, hra, kalhoty, morák, chladno, krásko, petrklíč, prak, kladlo
kocka /